

findes ogsaa Nar for Nar en voksende Række af Krav til de tekniske Skoler; vi ville igen i Nar se 3 eller 4 Byer, som søge om Understøttelse, da de agte at opføre Bygninger til tekniske Skoler. Den tekniske Undervisning har hidtil maattet drives, efter hvad der oplyses, i Kældre, paa Loftet og andre mærkelige Steder, hvorfor de nu ville have særlige Bygninger dertil. Jeg fortænker ikke i fjærneste Maade disse Byer i, at de ønske saadanne Understøttelser, naar de kunne faa det, navnlig da der er mangeaarig Erfaring for, hvor let saadanne Bevillinger gaa igennem i dette Ting. Jeg vil imidlertid sige, at jeg vil meget stærkt betænke mig paa i Nar at stemme for den Slags Bevillinger, og jeg vil opfordre alle dem, der dele min Synsmaade i saa Henseende, at følge mig deri. Jeg vil minde om, at vi have nu i en Række af Nar forhandlet en Lov om Understøttelse til Landbrugsfiskolerne, og at denne Lov hvert Nar er strandet paa en aldeles urimelig Modstand fra anden Side, strandet paa Forhold, der ikke staa i fjærneste Forbindelse med Landbrugsfiskolerne, strandet, kan jeg vel sige, paa den almindelige politiske Uoverensstemmelse, der findes mellem Rigsdagens to Afdelinger og mellem dette Tings Flertal og Ministeriet, og skønt man fra den Side har indrømmet, at disse Landbrugsfiskoler ere af den allerstørste Betydning, vil man paa denne Finanslov endnu ikke finde opført den allerfjærneste Understøttelse dertil; de maa gaa ind under den tarvelig udstyrede og stadig beklippede Konto, der findes for Højskolerne. Jeg siger, at naar det nu er indrømmet og paa alle Sider erkendt, at Landbrugsfiskolerne have et billigt og retfærdigt Krav paa en tarvelig Understøttelse fra Statens Side, er det sandelig ikke i de Interessers Tarv, som dette Ting er sat til at repræsentere, naar vi blive ved Nar for Nar at give større Tilflugt til tekniske Skoler i Byerne uden samtidig at sørge for, at Landbrugsfiskolerne faa en virkelig, passende Understøttelse. Mellem de talrige Lovforslag, der ere fremsatte i dette og det andet Ting, savner jeg i Nar Loven om Landbohøjskolen. Hvorvidt den vil komme, tør jeg ikke have nogen Mening om, men selv om den bliver forelagt af den ærede Indenrigsminister, er der ikke megen Udset til, at den i Nar vil faa en væsentlig bedre Skæbne end tidligere, hvis der ikke fra den ærede Ministers Side bliver taget med lidt mere Energi fat paa denne Sag, end der hidtil er gjort. Jeg vil derfor henstille til det ærede Finansudvalg, om det ikke, naar det behandler Spørgsmaalet om Tilflugdene til de tekniske Skoler, vil tage

dette under Overvejelse, at de to Ting staa i nøje Forbindelse med hinanden. Blive vi ved i saa udstrakt Grad at støtte den tekniske Undervisning uden at støtte Landbrugsundervisningen, befordre vi ogsaa der igennem den overvældende Tilstrømning til Byerne, som man jo fra alle Sider indrømmer er en Fortræd, er noget, som man selv om det følger med den hele økonomiske Udvikling i Tiden, i alt Fald just ikke bør gaa ud paa at fremme. Landbruget kan i alt Fald ikke staa sig ved, at man ved den Maade, hvorpaa man fra Statens Side støtter Undervisningsvæsenet, stadig drager de dygtigere Kræfter bort fra Landet. Derfor henstiller jeg til den ærede Minister og det ærede Finansudvalg, om det ikke hører til Mulighederne at løse dette Spørgsmaal om Landbrugsfiskolerne helt uafhængig af Landbohøjskoleloven. Der har altid ved denne Sammenknytning været adskillige Ulemper, idet Landbrugsfiskolerne ved den Ordning, man vil have af Tilflugt, ville blive en Slags Filialer af Landbohøjskolen, hvilket de ikke i fjærneste Maade bør være. Jeg tror, at der snarere er Mulighed for at enes paa om en Landbohøjskolelov og om Understøttelser til Landbrugsfiskolerne, naar man søgte at løse Spørgsmaalet om Understøttelser til Landbrugsfiskolerne paa Finansloven og derved banede Vejen for, at Loven om Landbohøjskolen, som efter mit Skøn ganske vist snart maa søges gennemført, gennemføres samtidig dermed. Enhver, der vil aflægge et Besøg paa Landbohøjskolen og sige ind i dens Bygninger, vil faa det Indtryk, at det ikke kan eller bør udsettes i synderlig lang Tid at gøre noget for at fjerne lidt anstændige Forhold til Veje der ude. — Det er disse enkelte Betragtninger, jeg har følt mig foranlediget til at gøre, navnlig ved Udtalelserne af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier). Jeg har endnu kun en enkelt, mere speciel Bemærkning at gøre med Hensyn til en lille Post eller en Anmærkning til en lille Post, der findes paa Finansloven. Det er en Bevilling til Søndermarken. Man har søgt et lille Beløb bevilget til Udflydning og til Havens Forstømmelse o. s. v. Jeg vil i den Anledning gerne sige et Par Ord paa om Søndermarken og om Frederiksberg Havn. Det er maaske væsentlig som Kjøbenhavn eller Frederiksberger, at jeg finder mig foranlediget dertil. Det er en Bykke for en By som Kjøbenhavn, der nu har naaet en saadan Størrelse, som den har, at have den Slags Anlæg i sin Nærhed som Frederiksberg Havn og Søndermarken, men jeg